

Bevarandeplan för Natura 2000-området Hallabäckens dalgång SE0430105

Hallabäckens dalgång, Foto: Länsstyrelsen Skåne

Grunduppgifter om Natura 2000-området

Län:	Skåne
Kommun:	Bjuv och Svalöv
Läge:	SV-sluttning av Söderåsen från Stubbaröd till Åvarp
Markägare:	Naturvårdsverket
Areal:	191,3 hektar
Skyddsform:	Naturreservat, Hallabäckens dalgång, 2014-06.
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 1997-09. SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12. SAC fastställt av Regeringen 2011-03. Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2018-12-20 respektive 2018-12-21.
Reviderad:	2018-10.

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen. Om ett Natura 2000-område också ingår i ett annat områdesskydd, t.ex. naturreservat, finns det gällande föreskrifter för området, dessa finns att läsa i beslutet till naturreservatet samt i skötselplanen. Bevarandeplanen för Natura 2000-området hänvisar i mycket till skötselplanen och utgör därför en enklare form av bevarandeplan. Bäst läses de tre dokumenten tillsammans.

Vad är en Natura 2000-art eller en typisk art?

Bevarandeplanen redovisar flera kategorier av arter. *Natura 2000-arter* är utpekade skyddade arter som listas i art- och habitatdirektivets bilaga 2 eller i fågeldirektivets bilaga 1. Bevarandeplanen ska ha med bevarandemål för dessa arter och tillstånd krävs för åtgärder som kan riskera att påverka arten. *Typiska arter* är indikatorer för en naturtyps bevarandestatus. *Karaktäristiska arter* ska stödja tolkningen av en viss naturtyp. Vissa arter kan vara både

typiska och karaktäristiska. *Prioriterade arter (och naturtyper)* är de arter/naturtyper som är utvalda som mest hotade enligt art- och habitatdirektivet och vars utbredning huvudsakligen ligger inom EU:s territorium, de är markerade med en asterisk. Dessa prioriteringar ska skiljas från de prioriteringar av arter (och naturtyper) som görs i bevarandeplanen när åtgärder prioriteras för att arten (eller naturtypen) ska få gynnsam bevarandestatus. En nationell *rödlista* är en sammanställning av arters status (utdöenderisk) inom ett lands gränser. Den publiceras vart femte år av ArtDatabanken och finns för närvarande förtecknad i boken Rödlistade arter i Sverige 2015. *Fridlysta arter* är förtecknade i Artskyddsförordningen. Att en art är fridlyst innebär att det är förbjudet att plocka, fånga, döda, eller på annat sätt samla in eller skada vissa växter och djur. *Ågp-arter* är de hotade arter som har fått ett särskilt åtgärdsprogram för att rädda dem och deras livsmiljöer.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter.

Mer information om Natura 2000

Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets webbplats: www.naturvardsverket.se

Mer information om naturreservat

Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/bildanaturreservat eller telefon 010-224 10 00

Karttjänsten Skyddad natur webbplats: <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se>

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000.....	6
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden.....	8
Bevarandemål.....	8
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	11
Naturtyper.....	11
Icke-naturtyper.....	19
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	20
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	21
Skydd och reglering.....	22
Prioriterade bevarandeåtgärder.....	22
Restaureringsåtgärder.....	22
Löpande skötsel.....	22
Uppföljning.....	23
REFERENSER.....	23
BILAGOR.....	23
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	25
.....	26
.....	27
.....	28
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	29
Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.....	30
Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	31

Översiktskarta

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Natura 2000-området Hallabäckens dalgång utgörs av de fastigheter som ägs av Naturvårdsverket längs Hallabäcken samt naturreservatet Åvarps fälad. Området utgörs av en huvudsakligen sydvästvärd lång sluttning utmed Söderåsens sydsida. Området är bitvis mycket brant med en höjdskillnad på mellan 70 och 90 meter. I dalens botten rinner Hallabäcken relativt lugnt mot Skälderviken. Flera mindre bäckar avvattnar sluttningens sida och mynnar i Hallabäcken. Sluttningen är rik på källor och översilade partier.

Åvarps fälad är gamla betes- och slättermarker som idag betas. Hallabäcken utgör en av de artrikaste skogsbiotoperna i landet, dels som en effekt av det geologiska underlaget och dels genom en stor mångfald pga tidigare skötsel av området.

Förutom höga naturvärden är kulturmiljövärdena höga med torpruiner, ”hålvägar”, fossil åkermark osv. På den gamla ekonomiska kartan från 1926-34 bredde ängar ut sig längs med Hallabäcken och det fanns enstaka småskaliga åkrar medan huvuddelen utgjordes av skog. Med undantag av områdena med fossila åkermarker kring Killahuset och upp mot Båv samt kring torpen inne i området, torde merparten av området nyttjats som utmark för bete och vedtäkt. Endast vissa begränsade områden är så branta och otillgängliga att det knappast är troligt att träd har avverkats där.

Hallabäcken och dess branter består idag huvudsakligen av sluten skogsmark med på sina håll höga naturvärden. Området har dessutom höga geovetenskapliga värden med rasbranter och grusterrasser. Berggrunden inom naturreservatet utgörs främst av prekambrisk granit. I den västligaste delen förekommer kambrisk sandsten. I området förekommer även diabasgångar med en nordväst-sydöstlig riktning. Täktverksamhet har förekommit och gamla stenbrott förekommer. Fågellivet är rikt med bland annat häckande försärla.

Tre nedlagda diabastäkter finns i områdets norra del och en efterbehandlad naturgrustäkt finns i områdets södra del.

I övrigt gällande områdesbeskrivning hänvisas till skötselplanen för Hallabäckens dalgång.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Hallabäckens dalgångs naturtyper med arealer och Natura 2000-arter inom området. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260)	1,2	-	1,2
Torra hedar (alla typer, 4030)	3,2	-	3,2
Enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker (5130)	3,7	-	3,7
*Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230)	-	12,4	12,4
*Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)	1,3	-	1,3
Högörtängar (6430)	-	1,4	1,4
*Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)	0,11	2,5	2,6
Bokskog av fryle-typ (9110)	3,3	13,3	16,6
Bokskog av <i>Asperulo-Fagentum</i> -typ (9130)	21,8	33,0	54,8
Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160)	-	3,1	3,1
*Lind-lönnskogar i sluttningar och raviner (9180)	1,6	9,8	10,7
*Alluviala lövskogar med <i>Alnus glutinosa</i> eller <i>Fraxinus excelsior</i> (91E0, 9750)	0,71	5,3	6,0
Ek-alm-ask-blandskog längs vattendrag (91F0)	-	0,11	0,11
Naturtyp med ej bedömd bevarandestatus			
Bokskog av <i>Asperulo-Fagentum</i> -typ (9130)		0,41	0,41
Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160)		0,13	0,13
*Alluviala lövskogar med <i>Alnus glutinosa</i> eller <i>Fraxinus excelsior</i> (91E0, 9750)		0,06	0,06
Total areal naturtyper:		118,3	
Icke-naturtyp			
Utvecklingsmark mot:			
9070		0,62	
9080		0,44	
9110		8,2	
9130		0,34	
9160		2,5	
9180		0,65	
9190		3,2	
9750		1,2	
9760		1,8	
Total areal utvecklingsmarker		19,0	
Total områdesareal:		191,6	

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är vattendraget, fäladsmarken och de gamla grova träden, de senvuxna träden samt den döda veden och detta finns i naturtyperna; vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260), torra hedar (4030), enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker (5130), lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080), bokskog av fryle-typ (9110), bokskog av *Asperulo-Fagentum*-typ (9130), ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160), lind-lönnskogar i sluttningar och raviner (9180), alluviala lövskogar med *Alnus glutinosa* eller *Fraxinus excelsior* (91E0, 9750) och i ek-alm-ask-blandskog längs vattendrag (91F0).

Motivering:

Natura 2000-området Hallabäckens dalgång utgör de sydvästra sluttningarna av horsten Söderåsen. Bergbranten i norradelen utgör ett av de längsta och brantaste partierna (förkastningshak) av de förkastningszoner som omger, och definierar, horsten Söderåsen. Här finns bördiga jordar och höga grundvattennivåer, Det naturliga vattendraget Hallabäcken flyter fram i dalgången och små bäckar ansluter till vattendraget. Vid vattendraget finns en hög luftfuktighet som gynnar mossor och lavar. På sluttningarna växer ädellövskog med ett stort inslag av gamla grova träd. Här finns ett stort inslag avenbok och den bildar ofta rena bestånd. Här finns skånsk porina som i Sverige finns på två lokaler (här och på Hallands Väderö).

Bevarandemål

Vattendrag (3260)

Arealen av Mindre Vattendrag (3260) ska vara minst 1,2 hektar.

Det ska finnas en naturliknande hydrologisk regim och det ska finnas sel, meandersträckor, kvillar, forsar och fall, erosionspartier, branter, sedimentation.

Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald. Det ska finnas sträckor som präglas av erosion och sedimentation (meandring) som skapar blottlagd jord/strandzon och strandbrinkar. Det ska finnas effektiva passager för djur och växter till anslutande vattensystem och svämplan. och får lägst motsvara god status med avseende på upp- och nedströms konnektivitet enligt HVMFS 2013:19. Vattnet ska vara klart med ett siktdjup och ljusklimat som är förknippat med naturtyper.

Vattenkvaliteten ska vara god. Det ska inte förekomma någon försurning. Syrgashalten ska vara god. Det ska finnas sand- eller grusbotten av glacifluvialt ursprung. Vattendraget ska vara naturligt eller naturliknande med avseende på rätning och rensning samt innehålla naturliga

strukturer och får lägst motsvara god status för morfologi med avseende på vattendragsfårans form, vattendragets planform, vattendragsfårans bottenstrukturer, död ved, strukturer i vattendraget, vattendragsfårans kanter, vattendragets närområde enligt HVMFS 2013:19. Det ska finnas en funktionell buffertzona i anslutning till vattendraget. Typiska/karakteristiska arter ska förekomma rikligt.

Terrestra miljöer

Arealen av näringsfattig bokskog (9110) ska vara minst 16,6 hektar. Arealen av torra hedar (alla typer, 4030) ska vara minst 3,2 ha. Arealen av enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker (5130) ska vara minst 3,7 ha.

Arealen av artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230) ska vara minst 12,4 ha.

Arealen av artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270) ska vara minst 1,3 ha. Arealen av högrötängar (6430) ska vara minst 1,4 ha,

Arealen av lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080) ska vara minst 2,6 ha men på sikt kommer utvecklingsmarken få kvalitéer och ytterligare 0,44 ha kommer finnas inom naturtypen.

Arealen av bokskog av fryle-typ (9110) ska vara minst 16,6 ha men på sikt kommer utvecklingsmarken få kvalitéer och ytterligare 8,2 ha kommer finnas inom naturtypen.

Arealen av bokskog av Asperulo-Fagentum-typ (9130) ska vara minst 55,2 ha men på sikt kommer utvecklingsmarken få kvalitéer och ytterligare 0,34 ha kommer finnas inom naturtypen.

Arealen av ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160) ska vara minst 3,2 ha men på sikt kommer utvecklingsmarken få kvalitéer och ytterligare 2,5 ha kommer finnas inom naturtypen.

Arealen av lind-lönnskogar i sluttningar och raviner (9180) ska vara minst 10,7 ha ha men på sikt kommer utvecklingsmarken få kvalitéer och ytterligare 0,65 ha kommer finnas inom naturtypen.

Arealen av alluviala lövskogar med *Alnus glutinosa* eller *Fraxinus excelsior* (91E0, 9750) ska vara minst 6,1 ha men på sikt kommer utvecklingsmarken få kvalitéer och ytterligare 1,2 ha kommer finnas inom naturtypen.

Arealen av ek-alm-ask-blandskog längs vattendrag (91F0) ska vara minst 0,11 ha men på sikt kommer utvecklingsmarken få kvalitéer och ytterligare 1,8 ha kommer finnas inom naturtypen.

Utvecklingsmarken mot 9070 kommer på sikt att få en areal som minst är 0,62 ha.

Utvecklingsmarken mot 9190 kommer på sikt att få en areal som minst är 3,2 ha.

Betesmark

Hydrologin ska vara ostörd och det ska inte finnas några avvattnande eller tillrinnande diken eller körspår som medför negativ påverkan. Hydrologin ska vara naturlig med naturliga grundvattennivåer som skapar markfuktighet. Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar sker regelbundet och/eller säsongvis. Grundvattenytan ska variera naturligt och vara hög under större delen av året. Regelbundet ska påverka området. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur, ska. Betesdjuren ska inte ges medel

mot parasiter som finns kvar i dyngan och kan påverka dynglevande organismer negativt. Fysiska strukturer i form av sandblottor, hållar, busksnår, bryn, stenmurar, småvatten etc. ska förekomma.

Solexponerade varma/vindskyddade miljöer och strukturer ska utgöra ett påtagligt inslag. Träd- och/eller buskskikt ska förekomma i riklig mängd. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av följande träddarter bok, ek, alm, ask. Värdefulla träd t ex bärande och blommande träd, hagmarksträd, hamlade träd, hålträd, grova träd etc ska finnas. Värdefulla buskar t ex bärande och blommande buskar, snår- och brynbildande buskar ska finnas. En mosaik av busksnår och öppen mark ska utgöra ett påtagligt inslag i delar av området. Artsammansättningen i fält- och bottenskiktet ska vara naturlig/karakteristisk för naturtypen.

Skog

Det ska finnas solexponerad bark/ved.

Småskaliga naturliga processer, som t. ex. trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur.

Naturliga hydrologi och grundvattennivåer som skapar markfuktighet ska påverka dynamik och struktur.

Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar som sker regelbundet och/eller säsongsvist ska påverka dynamik och struktur.

Ädellövträd ska utgöra ett påtagligt inslag och lövträd ska utgöra ett måttligt inslag i hela området. Krontäckningen ska variera mellan tätare och glesare beskogad mark.

Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av följande träddarter: al (enstaka); alm (enstaka); ask (enstaka); bok (allmän-riklig); ek (allmän-riklig); lind (enstaka); avenbok (enstaka);

Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas ett buskskikt med olika växtarter (ange arter).

Det ska finnas följande strukturer/substrat: gamla träd, liggande död ved och stubbar; stående döda eller döende träd; död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar; träd med socklar; träd med hackspettsbohål; gamla träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar; gamla hävdpräglade träd;

Solexponerade, varma och vindskyddade miljöer och strukturer ska utgöra ett måttligt inslag genom en mosaik av/variation mellan täta resp. öppna och glest beskogade delar, samt bryn, Fuktig till blöt mark, t.ex. vid stränder/våtmarker/surdrag/källor/utströmningsområden, ska utgöra ett måttligt inslag i delar av området.;

Vindskyddade skogsmiljöer med en hög och jämn luftfuktighet ska utgöra ett måttligt inslag i delar av området.;

Blommande örter, buskar och träd ska utgöra ett måttligt inslag i delar av området.;

Buskar och sly/ungräd ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiskt gamla och värdefulla träden i området.

Typiska/karakteristiska arter ska förekomma i livskraftiga populationer.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260)

EU_CD: SE621613-132747

Hela Hallabäcken anses vara naturtypen vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor. Hallabäcken tillhör Vegeåns avrinningsområde och ligger långt upp i åsystemet.

Vid Åvarps fälad går Hallabäcken ihop med Vegeån. Hallabäcken har ett till större delen naturligt flöde med både meandring, strömmande vatten och lugnt flytande vatten. Bäckan har inte blivit utsatt för rätningar och dikningar i någon större omfattning.

Till skillnad från delar av Vegeån finns inget dikningsföretag för bäcken.

Större delen av bäcken är i ravinen omgiven av naturliga trädriddåer. Mängden död ved och fallna träd i bäcken är rikt på sina håll.

Bottenfaunaprover har visat på en mycket hög artdiversitet vilket tyder på ett friskt och naturligt vattendrag. Arter som finns är; flodhättesnäcka, kräftdjuret *gammarus pulex*, sländorna *Baetis rhodani*, *Ephemera danica*, *Ephemerella ignita*, *Heptagenia sulphurea*, *Hydropsyche siltalai*, *Odontocerum albicorne* och *Sericostoma personatum*, skalbaggar *Elmis aenea*, *Hydraena gracilis* och *Limnius volckmari*.

Öring finns i hela åsystemet. Även elritsa och bäcknejonöga har påträffats i Hallabäcken.

Havsöring kan vandra upp till de översta delarna till Orebäcken, dock försvåras fiskens vandring av ett antal partiella vandringshinder vid Liderna. Hallabäckens tillflöden faller brant ner mot Hallabäcken och naturliga vandringshinder i form av fall och forsar, vilka finns endast någon/några hundratal meter från deras utlopp i Hallabäcken. Huvuddelen av bäckens sträckning har en naturlig opåverkad strömvattenbiotop.

Det är inte omöjligt att flodpärlmussla kan förekomma i ån, men inga uppgifter förekommer (ska dock finnas i Vegeån, ovanför Hallabäcken, där vattenkvaliteten är klart sämre).

I kanten av vattnet på stenar och alar förekommer det rikt med olika mossor varav några arter indikerar god vattenmiljö. I anslutning till vattendragen förekommer många signalarter och ytterligare flera ovanligare arter, t.ex. stenfickmossa vridmossa, bäckradula, skuggtrasselmossa och sipperkrypmossa.

Fosforbelastningen på Hallabäcken anses vara mycket högt, 98 µg/L (P tot) och likaså är det med kvävebelastningen 3,56 mg/l (N tot). pH ligger mellan 6,9-7,5. Sjön bedöms vara opåverkad av förorening.

Gränsvärdet för kvicksilver överskrids (>20 mikrogram/kg) och gränsvärdena för polybromerade difenyletrar (PBDE) överskrids också (0,0085 mikrogram/kg biota).

I kanten av vattnet, på stenar och alar förekommer det rikt med olika mossor vilka indikerar god vattenmiljö.

Påväxt-kiselalger bedöms ha måttlig status och visar att vattendraget är näringspåverkat. Detta stöds även av vattenkemiska resultat. Fisk bedöms ha måttlig status och indikerar miljöproblem som rör organismers vandringsmöjligheter samt vattendragets flöde och form.

Trots att en viss påverkan finns så anses Hallabäcken vara ett ovanligt rent vattendrag som är opåverkad av vattenföroreningar och mänskliga aktiviteter, vilket gör att bäcken har höga biologiska värden såsom rikt fågelliv och artrik bottenfauna. Vattendraget har därför fullgod bevarandestatus.

Torra hedar (alla typer, 4030) och enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker (5130)

Naturtypen torra hedar (4030) och enbuskmarker (5130) förekommer i Åvarps fälad. De är tydligt stenbundna, välhävda och till största delen visar de ingen påverkan av produktionshöjande åtgärder såsom gödsling.

Floran är huvudsakligen av vegetationstypen rödvenhed (5.2.1.2). Växter man finner är bland annat rödven, baktimjan, knägräs, knippfryle, ljung, fältveronika, stagg, gråfibbla, stenmåra, kruståtel, fårsvingel och vårstarr,

Träd- och buskskiktet är rikt med växter såsom björnbär, ek, en, fågelbär, gran (1 ex), hagtorn, hassel, krikon (1 ex), päron (1 ex), slån och vildapel. Det som skiljer enbuskmarken och den torra heden är huvudsakligen mängden träd- och buskar.

Träden är huvudsakligen koncentrerade till området runt omkring den gamla torpruinen centralt i Åvarps naturreservat. Det finns många värdefulla träd som utgör hålträd, är grova/gamla eller som har delar med död ved. Det grövsta trädet, en ek mäter 3,42 m i brösthöjd och på den växer det rikligt med spiklav och knappnåslav. Förutom ek finns värdefulla träd av apel, ask, klibbal, fågelbär, skogsalm, gran och bok. 4 st träd är döda, antingen som stående eller liggande träd. Några träd är två/flerstammiga. 7 st träd är grova. Hålträden har antingen ingångshål som är >10 cm i diameter (7 st) eller så har de ett ingångshål som är 10-19 cm i diameter (2st).

Ute i heden och enbuskmarken domineras buskskiktet av enbuskar men det förekommer rikligt med vildapel och hagtorn. Området har under flera omgångar öppnats upp och röjning av både buskar, träd och sly har skett.

Båda naturtyperna har fullgod bevarandestatus.

****Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230)***

En tuvtåteläng med stagg som är något trivial gällande flora finns öster om Åvarp. Området är f.d. ängsmark som blev åker i början av 1900-talet. Mindre torrängspartier finns insprängt i området.

Arter som stagg, vecketåg, svalört, vitsippa, gulplister, vårlök och ängsbräsma växer i naturtypen. Det är mycket fuktigt på marken.

Det finns några få träd av al, fågelbär, asp, björk, ek, hagtorn och vildapel samt buskar av björnbär, hagtorn och slån. De flesta träden finns i kanterna av naturtypen. Kronprojektion av

både träd och buskar är i hela sin omfattning under kategorin ”inget-enstaka träd”, dvs. där finns endast enstaka träd och buskar. Området är svagt hävdad men en liten del är välhävdad. Det finns en tydlig påverkan av produktionshöjande åtgärder som gödsling.

Naturtypen har icke-fullgod bevarandestatus pga gödselpåverkan och att det varit åker tidigare. Vid regniga år så kan ån översvämma området och på så sätt bidra till ökad mängd näringsämnen inom naturtypen.

****Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)***

Söder om torpet i Åvarps fälad finner man gamla ängsmarker (idag en del av betesmarken). När torpet var aktivt överfördes en del av ängen till åker vilka fortfarande kan ses i floran. Närmast torpet, strax söder om, så finns det dock ett mindre område med mycket fin flora. Detta område tillsammans med ett ektominerat parti närmast hållabäcken anses vara naturtypen artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ.

Floran i den gamla ängmarken är mycket fin och man finner växter såsom gullviva, jordtistel, knölsmörlblomma, ängsbrässa, bockrot, hundstarr, hirsstarr, pillerstarr, jungfrulin, prästkrage, smörbollor, ängshavre och ängsvädd.

Två värdefulla ekar finns inom naturtypen, ett är dött och relativt ung med en stamomkrets på 1,11 m i brösthöjd, det andra trädet är grovt med en omkrets på 2,54 m i brösthöjd. Det finns mer träd inom naturtypen men de är inte grova eller döda.

I ekdungen närmast bäcken är floran något mer trivial på grund av ekarnas skuggeffekt. Samtliga ekar är spärrgreniga men ej speciellt gamla.

Naturtypen har fullgod bevarandestatus i området.

Högörtängar (6430)

Vid Hallabäcken strax norr om bron meandrar bäcken i ett flackt parti som anses vara naturtypen högörtäng (6430). Växter man finner här är bland annat blåsstarr, brunstarr, hampflockel, kåltistel, kärrsilja, rörflen, springkorn, videört, veketåg och älgört. Tidigare har området slagits och då fanns det rikligt med smörbollor. Numera är smörbollorna troligen helt utgångna.

Centralt i området mellan Lovisetorp och Lökagården finns två mindre högörtängar. Den västra av dem har tidigare betats men är obetad nu. Där finns arterna rörflen, stråtta, kåltistel, videört, hampdån, rosendunört, tuvtåtel, amerikansk dunört samt brännässla. Den östra högörtängen har svagt bete och det finns växter som åkertistel, luddtåtel, skogsklöver, tuvtåtel, gulmåra, vitmåra, älgört, gulvial och nysört.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus pga. att områdena inte betas alls eller tillräckligt. Naturtypen har i Skåne nästan alltid icke fullgod bevarandestatus pga att högörtängar förekommer på näringsrikt underlag och behöver störning genom bete för att upprätthållas. Detta gäller i synnerhet låglandstypen som finns i Skåne (6430 a) som utan störning vanligen

snabbt växer igen. Varianten som finns i Norrlandstrakterna är oftast mer stabil och klarar ohävd.

Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)

Det finns flera lövsumpskogar i området. Lövsumpskogen utgöres huvudsakligen av alsumpskog (2.2.4.3) och klibbalskog av översilningstyp (SL:33).

Träd av al och ek dominerar men det finns inslag av alm, ask, avenbok, björk, bok samt hassel. Lövsumpskogen är enskiktad med lite -måttligt med död ved (<5-15m³/ha). Det finns både partier med unga träd ca 25-50 år och partier med äldre träd (50-75 år samt ett parti med äldre träd 75-125 år. De båda äldre partierna har enstaka grova och gamla träd (<2 st/ha) medan de yngre träden har enstaka senvuxna träd.

Floran är rik med växter såsom bitterpilört, blåsstarr, brännässla, bäckbräsma, frossört, gullpudra, majbräken, stor häxört, gulplister, hampflockel, harsyra, hultbräken, kåltistel, kärrfibbla, kärrsilja, kärtistel, lundelm, lundskafing, lundstjärnblomma, långsvingel, mannagräs, nejlikrot, rörflen, sjöfräken, skogsfräken, skogsstarr, skogsveronika, skogssäv, skärmstarr, stinksyska, springkorn, strandklo, strandpryl, st. svärdsilja, tuvtåtel, häxört, strätta, videört, vildkaprifol, vekeåg och älgört.

Flera mossor som förekommer i denna typ av miljö är funna i området bland annat piskbaronmossa, kamtuffmossa, källmossor sp. rutlungmossa, skogshakmossa, stubbsprettmossa, falsk vitmossa, trubbfjädermossa, blåsfliksmossa, platt fjädermossa, bäckradula och stenporella. Flera av mossorna förekommer i eller i anslutning till vatten, i fuktig miljö och i skuggig miljö.

Ett antal lavar såsom *Bacidina inundata*, slanklav och bokvårtlav förekommer också. En del av dessa växer i vatten eller i anslutning till sådan.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus då den övervägande består av unga skogar utan riklig mängd död ved. Det finns dock värdekärnor med fullgod bevarandestatus. Det finns också utvecklingsmark som på sikt kan bidra till att fler värdekärnor bildas.

Bokskog av fryle-typ (9110)

Den näringsfattiga bokskogen (naturtypen bokskog av fryle-typ (9110), vegetationstypen bokskog av ris-kruståteltyp, 2.2.2.1) domineras i trädskiktet utav bok med inslag av bland annat avenbok, ask, björk, ek, en, rönn och tall. På sina håll utgör avenboken upp till 40% av trädskiktet. Området där bokskogen finns karaktäriseras av bergbranter, rasbranter, raviner samt av blockmark viken gör att traditionellt skogsbruk varit omöjligt. Det finns också små bäckar och källor som medför ett fuktigare mikroklimat som gör att mossor och lavar trivs bra.

Den näringsfattiga bokskogen (9110) finns i flera bestånd inom området. Den är enskiktad och varierar i ålder. Det yngsta beståndet är mellan 50-75 år, det äldsta beståndet är 125-175 år men de flesta bestånden är mellan 75-125 år.

I det äldsta beståndet finns det rikligt med död ved (15-40m³/ha) medan de övriga har lite-måttligt med död ved. Den döda veden finns som torrakor, hålträd med mulm, ädellövträd med döda delar. En del björnbär finns i buskskiktet.

Alla bestånden har endast enstaka grova träd (<2st/ha) men det äldsta beståndet och det beståndet som har måttligt med död ved, har tämligen allmänt med gamla träd (2-10 st/ha), dvs de har senvuxna träd som är äldre än de ser ut. Dessa två bestånd ligger mellan Båv och Lovisetorp. Dessa bestånden har hellre inga spår av sentida skogsbruk medan övriga bestånd har svag-tydliga spår av stubbar från sentida skogsbruk.

I fältskiktet finner man växter såsom; bergslok, blåbär, blåhallon, ekorrbär, gulsippa, vitsippa, lundelm, gullpudra, gulplister, lundvårlök, murgröna, nunneört, hallon, harsyra, kruståtel, lundgröe, lundslok, rödven, stensöta, st. blåklocka, träjon, tuvtåtel, veketåg och vitsippa.

Bland lavarna finner man bland annat bokvårtlav (som är mest spridd av lavar i området som är knutna till träd), stiftklotterlav, bokkantlav, gammelgranslav, liten ädellav, *porcella sp.* skriftlav, lönnlav, fjällig filtlav, stiftklotterlav, svart klotterlav och olivklotterlav. I mossfloran finns *ulota sp.* Samtliga arter anses vara mer eller mindre goda indikatorer på skyddsvärd skog och flera av dem är rödlistade.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus då det övervägande består av skogar utan riklig mängd död ved. Det finns dock värdekärnor med fullgod bevarandestatus. Det finns också utvecklingsmark som på sikt kan bidra till att fler värdekärnor bildas.

Bokskog av Asperulo-Fagentum-typ (9130)

Den näringsrika bokskogen (naturtypen bokskog av örtrik typ (9130), vegetationstypen 2.2.2.2) är den för området vanligaste skogsmiljön. Området där bokskogen finns karaktäriseras av bergbranter, rasbranter, raviner samt av blockmark viken gör att traditionellt skogsbruk varit omöjligt. Det finns också små bäckar och källor som medför ett fuktigare mikroklimat som gör att mossor och lavar trivs bra.

Förutom den dominerande boken finner man även inslag av andra träd- och buskar såsom alm, ask, avenbok, björk, ek, gran, hägg, hassel, klibbal och lönn.

Ett äldre bestånd med 9130 finns öster om Lovisetorp som är minst mellan 125-175 år.

Beståndet har lite död ved men med finns en del senvuxna träd samt enstaka grova träd där några är spärrgreniga.

De flesta bestånden är dock i åldern 75-125 år och har lite- måttligt med död ved (<5-15m³/ha) men grov död ved förekommer. Det förekommer hålträd med mulm, ädellövträd med grova delar, torrakor samt grov död ved. Det finns enstaka grova träd men det finns mer av gamla träd (1-10st/ha), d.v.s. de är senvuxna.

I de yngre bestånden finns ändå mycket död ved och enstaka grova träd.

Några bestånd har diken som ger svag-måttlig påverkan på markavvattning. Ett bestånd med bokskog betas.

Fältskiktet är på sina håll mycket rikt och man finner växter såsom; blekstarr, blåbär, ekbräken, bergslok, gullpudra, liljekonvalj, lundvårlök, murgröna, nunneört, skogsbingel, tandrot, blåsippa, dvärghäxört, gulsippa, kärrviol, lundbräsma, månviol, nästrot, strutbräken, vildkaprifol, tvåblad, ekorrbär, grönvit nattviol, gulplister, hallon harsyra, hultbräken, häckvicker, kal tallört, klotpyrola, kruståtel, ljung, lundelm, lundgröe, lundskafing, lundslok, lundstjärnblomma, lungört, långsvingel, majbräken, skogsveronika, skogsstarr, skånebjörnbär, skärmstarr, springkorn, stinksyska st. häxört, storrams, sårläka, tuvtåtel, veketåg vildkaprifol och vitsippa.

Svampar som stubbskål och grenticka förekommer.

Ett stort antal mossor och lavar varav en del är rödlistade och en del goda indikatorer på höga naturvärden förekommer inom miljön t.ex. har följande arter hittats; baronmossor, kamtuffmossa, platt fjädermossa, skogshakmossa, trubbfjädermossa, västlig husmossa, ulota sp, blåflikmossa, rutlungmossa, klippskapania, stenfickmossa, porellor, bokkantlav, grön lundlav, bokvårtlav, stiftklotterlav, rosa lundlav, skriftlav, slanklav, stor knopplav och traslav.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus då det övervägande består av skogar utan riklig mängd död ved. Det finns dock värdekärnor med fullgod bevarandestatus. Det finns också utvecklingsmark som på sikt kan bidra till att fler värdekärnor bildas. Ett litet område med naturtypen är ej bedömd när det gäller bevarandestatus.

Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160)

Det finns två områden med ek-avenbokskog. Båda ligger i Åvarps fälad.

Ek-avenbokskogen utgörs huvudsakligen av naturtypen Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160) (vegetationstypen ekskog av örtrik typ, 2.2.3.2). Områdets ekskogar finns på blockmark med inslag av små bäckar som ringlar fram.

Ek-avenbokskogen är enskiktad och variabel gällande trädålder, där ett bestånd är yngre (50-75 år) och ett är äldre (76-125 år). De är också variabla när det gäller mängden död ved samt mängden grova träd, där det äldre beståndet har rikligt med död ved och tämligen allmänt (2-10 st/ha) med grova träd varav flera är spärrgreniga. Det yngre beståndet har lite död ved <5m³/ha och endast enstaka grova träd. Den döda veden finns i form av hålträd med mulm, torrakor samt ädellövträd med grova delar.

Båda bestånden har endast enstaka gamla träd, och båda områden betas men det äldre beståndet betas hårt och det yngre svagt.

Förutom ek finner man även alm, ask, avenbok, björk, björnbär, bok, gran, hagtorn, hallon, hassel, körsbär, fågelbär och tysklönn i träd- och buskskiktet.

Inom naturtypen finns också ett flertal värdefulla träd bestående av främst ek men också apel, fågelbär och bok. Dessa träden är antingen hålträd, grova eller döda. Det grövsta trädet är 3,15 m i omkrets vid brösthöjd. Ett dött yngre träd finns.

I fältskiktet finner man växter såsom ekorrhör, gulplister, harsyra, liljekonvalj, lundskäfting, lundslok, långsvingel, skogsbingel, skogsstarr, stinksyska, st. häxört, tuvtätel, vildkaprifol, vitsippa och älgört.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus då den dels består av unga skogar och dels betas så att ingen förnyring kommer upp. Det finns dock värdekärnor med fullgod bevarandestatus. Det finns också utvecklingsmark som på sikt kan bidra till att fler värdekärnor bildas. Ett litet område med naturtypen är ej bedömd när det gäller bevarandestatus.

****Lind-lönnskogar i sluttningar och raviner (9180)***

Det finns flera bestånd med lind-lönnskogar i sluttningar och raviner (9180). Sluttningarna utgörs av blockmark, rasbranter, raviner samt bergbrant inom naturtypen.

Bestånden utgörs mestadels av ung enskiktad skog i åldern 50-75 år. Det finns måttligt-rikligt med död ved (5-40m³/ha) och enstaka grova träd och gamla träd (<2st/ha). Den döda veden finns i form av hålträd med mulm, grov död ved och ädellövträd med grova delar.

Ett bestånd är dock äldre 75-125 år med måttligt med död ved (5-15m³/ha), enstaka grova träd men med tämligen allmänt med gamla träd (2-10 st/ha), glappet mellan grova och gamla träd utgörs av senvuxna träd, som är gamla även om de ser unga ut vid en första anblick, de har dock mycket mossor och lavar precis som de grova träden.

Förutom lönn finns inslag av avenbok, gran, ek, hassel, al, björk, sälg, asp, bok och lönn. finns och socklar förekommer på alen. Små bäckar ringlar fram inom naturtypen och källor där vatten kommer upp från marken.

I fältskiktet finns gulplister, kärrfibbla, liljekonvalj, majbräken, murgröna, skärmstarr, bergslok, ekorrhör, lundslok, lundstjärnblomma, myskmadra, skogsbingel, skogsveronika, springkorn, stor häxört, storrams, tandrot, vildkaprifol, krustätel, vitsippa och lundelm.

De mossor och lavar som finns inom naturtypen är; källmossor, mörk husmossa, stor revmossa, baronmossa, klippfrullania, porellor, skogsbjörnmossa, skriftlav, bokvårtlav och dvärgbägarlav. Det finns inte några spår efter sentida skogsbruk.

Vissa bestånd visar tecken på att de tidigare har varit betade hagar med träd som sedan växt igen och blivit skog.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus då den huvudsakligen består av unga skogar. Det finns dock värdekärnor med fullgod bevarandestatus. Det finns också utvecklingsmark som på sikt kan bidra till att fler värdekärnor bildas.

****Alluviala lövskogar med *Alnus glutinosa* eller *Fraxinus excelsior* (91E0, 9750)***

Al- och askskogen har förts till naturtypen alluviala lövskogar som tidvis är översvämmade, vegetationstyperna är askskog (2.2.3.4) och klibalstrandskog (2.2.4.2). Områdets svämskogar ligger i anslutning till vattendraget eller vid de småbäckar som ringlar genom området samt vid källor. De är dock i vissa fall belägna i bergbranter, rasbranter, raviner, blockmark eller vid

klapperstensområden. Det finns socklar vid en del av alarnas bas. Sandblottor förekommer inom ett bestånd.

I alluviala lövskogar dominerar huvudsakligen al och ask (upp till 50 % av trädskiktet). Övriga träd och buskar som förekommer här är bland annat alm, björk, avenbok, bok, ek, hassel och rönn.

Skogsbestånden med al-askskog är variabla i området när det gäller ålder, mängden död ved samt andelen grova och gamla träd. De finns utspridda i hela i området.

Ett riktigt ungt bestånd (25-50 år) finns med lite död ved (<5m³/ha) och lite gamla senvuxna träd. Två äldre enskiktade bestånd (75-125 år) med lite död ved (<5m³/ha) och enstaka grova och gamla träd (<2st/ha) finns också. Huvudsakligen består dock svämlövskogen av 50-75 årig skog med rikligt med död ved (15-40m³/ha), avsaknad av grova träd men med enstaka gamla träd som är senvuxna (<2st/ha). Den döda veden finns i form av torrakor, grov död ved samt som ädellövträd med döda delar.

Fältskiktet är rikt och man finner växter såsom aklejruta, blekbalsamin, blekstarr, bäckbräsma, bäckveronika, dvärghäxört, frossört, grönvit nattviol, gulplister, gullpudra, gul svärdsilja, hampflockel, harsyra, hultbräken, humleblomster, kabbleka, kirskaål, kåltistel, kärffibbla, lundbräsma, lundelm, lundskafing, lundgröe, lundslok, lundstjärnblomma, lungört, långsvingel, majbräken, mannagräs, nejlikrot, rankstarr, rörfen, skogsbingel, skogsbräsma, skogsfräken, skogsskräppa, skogsstarr, skogsstjärna, skogsveronika, skärmstarr, springkorn, stinksyska, st. häxört, storrams, strutbräken, tuvtåtel, vitsippa, vildkaprifol, våtarv och älgört.

Ett stort antal mossor och lavar varav en del är rödlistade och en del är goda indikatorer på höga naturvärden förekommer inom miljön. Följande arter har påträffats i områdets svämlövskogar; alsidenmossa, blåsflikmossa, bäckradula, dunmossa, kamtuffmossa, stenfickmossa, stenporella, bokkantlav, bokvårtlav, brun vårtlav, glansfläck, grön lundlav, fjällig filtlav, flikbägarlav, slät fjälllav, slät rutlungmossa och mussellav. Gul vaxskivling förekommer.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus då den dels saknas grova träd och dels saknar död ved. Det finns dock värdekärnor med fullgod bevarandestatus. Det finns också utvecklingsmark som på sikt kan bidra till att fler värdekärnor bildas. Ett litet område med naturtypen är ej bedömd när det gäller bevarandestatus.

Ek-alm-ask-blandskog längs vattendrag (91F0)

Almskog och blandädellövlund har för området satts som naturtypen ek-alm-ask-blandskog (91F0) längs vattendrag (vegetationstyperna almskog, 2.2.3.3 och blandlövskog av örtrik typ, 2.2.3.6).

Tidigare har felaktigt områden i Hallabäcken placerats inte bara vid vattendrag utan även i branter där vatten springer fram eller i sänkor i skogen också oftast där vatten trycker fram. Naturtypen måste ligga i anslutning till vattendrag och översvämmas regelbundet vid högvatten. Nu finns endast ett område med ek-alm-ask-blandskog längs vattendrag (91F0).

Ek-alm-ask-blandskogen domineras av alm med inslag av bland annat ask (upp till 40% på sina håll), avenbok, al, björk, bok, gran och sälg.

Fältskiktet är rikt med växter såsom gulplister, lundbräsma, lundelm, lundgröe, lungört, lundskafing, lundslok, lundstjärnblomma, S:t Pers Nycklar, skogssallat, skogsstarr, skogsveronika, stinksyska, rödklöver och storrams.

Lavfloran innehåller arter såsom bokvårtlav, grov baronmossa, svart klotterlav, stenporella, trubbfjädermossa och lönnlav.

Åldern på ek-alm-ask-blandskogen består av ett bestånd som både har unga träd och äldre (20-90). Avsaknad av död ved i stor mängd gör att naturtypen har icke-fullgod bevarandestatus.

Icke-naturtyper

Utvecklingsmarker

Det finns flera utvecklingsmarker som idag inte är naturtyp men som på sikt kan utveckla kvalitéer och bli naturtyp. Oftast behövs mest tid för att träden ska bli äldre.

Icke natura lövsumpskog (909) utvecklas mot naturtyperna 9080, 91E0 eller 91F0

Flera yngre bestånd med dominans av al förekommer. Här finns också inslag av alm, ask, avenbok, björk, bok, ek, hassel, lind och rönn.

Död ved finns i form av torrakor och hålträd med mulm, socklar och senvuxna träd förekommer.

Bäckar, raviner, bergbranter och blockmark är företeelser som finns inom utvecklingsmarken.

Arter som förekommer inom utvecklingsmarken är buskstjärnblomma, dvärghäxört, ekorrbar, gullpudra, gulplister, hampflockel, harsyra, lundelm, lundstjärnblomma, skogsstjärna, skärmstarr, springkorn och svarta vinbär.

Glansfläck, bokvårtlav, rutlungmossa, stor revmossa finns i lav- och mossfloran.

Icke natura ädellövskog (907) eller triviallövskog med ädellövsinslag (908) utvecklas mot 9110, 9130, 9160 eller 9180

Flera bestånd med triviallövskog med enstaka ädellövsinslag (908) och icke natura ädellövskog (907) finns insprängda i området. De kommer på sikt att utvecklas till 9110, 9130, 9160 eller 9180.

Alla bestånden utom ett består idag av enskiktad ung skog 50-75 år med lite-måttligt med död ved (<5-15m³/ha). Den döda veden finns i form av torrakor, ädellövträd med döda delar, hålträd med mulm. Antingen saknas eller så finns det endast enstaka grova och gamla träd (<2st/ha).

Ett bestånd består av äldre skog (75-125 år) med lite död ved och med enstaka grova och gamla träd.

Träd som förekommer inom utvecklingsmarkerna är alm, avenbok, björk, bok, ek, gran, tysklönn, hassel, al och fågelbär.

Bestånden ligger vid bergbranter, rasbranter, klapperstensområden och vid blockrik mark och bäckar ringlar sig genom bestånden.

Fältskiktet består av harsyra, gulplister, lundslok, lundstjärnblomma, springkorn, vildkaprifol, blåbär, ekorrhör, skogsbingel, stor häxört, skogsveronika, skärmstarr och storrams.

Bokvårtlav, skriftlav, dvärgbägarlav och platt fjädermossa har också hittats inom utvecklingsmarkerna.

Icke natura ädellövskog (907) utvecklas mot naturtypen 9170 Trädklädd betesmark

Ett litet parti längst ner i sydost utgörs av utvecklingsmark mot trädklädd betesmark (9070). Här finns förutsättningar för att beta området.

Träd av avenbok dominerar men det finns också inslag av ask och bok. Åldern på träden är ca 50-75 år.

Det finns lite senvuxna träd och död ved i form av torrakor. Marken är blockig.

Här växer gulplister, harsyra, vitsippa, lundslok och myskmadra.

Icke natura ädellövskog (907) utvecklas mot naturtypen 9190 Äldre ekskogar på sura, sandiga slättmarker

Ett mycket litet område med ekskog har ansetts vara utvecklingsmark mot naturtypen äldre ekskogar på sandiga marker (9190) (som ej behöver vara på sandig mark), vegetationstypen ekskog av örtfattig typ (2.2.3.1).

Området är en liten bergknalle i bergbranten med dominans av ek men med inslag av björk, bok, tall och ask, några av träden är senvuxna.

Fältskikt innehåller blåbär, kruståtel, blåsippa, gullpudra, gulplister, harsyra, lungört, skärmstarr, majveronika, krussilja, skogsstjärna och stenmåra.

I buskskiktet finner man björnbär och en.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt.

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller skogsbruksåtgärder ska istället Skogsstyrelsen kontaktas.

Observera att dessa hot ej är föreskrifter som t.ex. för naturreservat utan är tänkt att användas som ett verktyg vid tillståndsprövning samt för att påvisa vad som påverkar Natura 2000-området. OBS hoten är oftast reglerade i föreskrifterna för beslutet om naturreservat.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- svag eller utebliven hävd, igenväxning eller ett alltför tätt träd och buskskikt
- gödsling, stödutfodring, kalkning, dikning eller insådd av för naturtypen främmande arter
- markexploatering och annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, dikning och täktverksamhet.
- användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativt för den dynglevande insektsfaunan (vilka är viktiga i betesmarkerna då de bryter ned kospillning).
- förändring av hydrologin i området eller i angränsande områden. Stora vattenuttag under sommarhalvåret.
- Avverkning av grova träd och bortplockning av död ved.
- Övergödning eller annan förorening av yt- eller grundvatten.
- Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändringar i området eller i angränsande områden.
- reglering av vattenföring,
- avverkning av strandnära skog,
- skyddsdikning, markavattning vid skogsbruk,
- kanalisering, fördjupning och invallning,
- utsättning av främmande fiskarter.
- avverkningar
- transporter
- markberedning
- etablering av andra trädslag t.ex. gran
- buskröjning i betesmarker

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan man ville undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådats med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Det är också

kulturmiljöenheter på Länsstyrelsen Skåne som avgör om en åtgärd bedöms påverka eller inte påverka en fornlämning. Exempel är åtgärder så som slyuppdragning eller markberedning.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken.

Skydd och reglering

Inom naturreservatet Hallabäckens dalgång är det förbjudet att vidta åtgärder som att plöja, gräva, plöja, spränga, schakta, dika, tippa, dumpa, muddra, markbereda, utföra dränering eller rensning av diken och bäckar m.m. Det är också förbjudet att omföra betesmark till åker eller skogsmark, att använda kemiska eller biologiska bekämpningsmedel eller stödutfodra betesdjur. Det är också förbjudet att avverka träd och buskar, gallra, röja, ta bort dött träd eller vindfällor, plantera träd och buskar m.m. Föreskrifterna innebär förbud mot jakt under lördagar samt sön- och helgdagar. Föreskrifterna inskränker även rätten att uppföra nya jaktorn.

Länsstyrelsen anser att de nödvändiga bevarandeåtgärderna är reglerade.

Prioriterade bevarandeåtgärder

De prioriterade bevarandeåtgärderna är att friställa grova spärrgreniga träd, ta bort gran och skapa död ved genom att glesa ut boken årligen (1-2 bokar/ha och år) genom att fälla, ringbarka, lämna högstubbar, knäcka och dra ner halva träd. Röthål skapas i minst 0,5-1 bok/ha och år. Skapa luckor men allt avverkat lämnas kvar som död ved. Spara andra lövträd än bok. Spara senvuxna träd.

Röjning och avverkning behövs i de fuktigare naturtyperna med lövsumpskog och alluviala svämskogar för att skapa en flerskiktad skog med död ved. Avverkningarna ska spridas i tid för att kontinuerligt skapa ny död ved.

Död ved i vattendragen skapas i första hand naturligt men kan vid behov behöva läggas ut.

Vid säsongens slut bör all öppen mark, med undantag av de betesfredade områdena, vara väl avbetad. Buskage av slån, hagtorn, björnbär ska bevaras och tillåta att expandera. Nya träd och buskar ska tillåtas få komma upp dels spontant, dels genom plantering av lokalt material.

Plantorna kommer att behöva någon form av skydd under sin uppväxt, tex utlagda stammar och grenverk.

Restaureringsåtgärder

- Se skötselplan
- Etablering av fiskvägar i Orebäcken i anslutning till tre dammar vid Liderna.

Löpande skötsel

- Se skötselplan

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

- ArtDatabanken 2015. *Rödlistade arter i Sverige 2015*. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artdatabankens Artfaktablad (1992–2001) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Arup, U. 2001?. Inventering av lavar och mossor längs Hallabäcken på Söderåsen.
- Eklövs Fiske och Fiskevård. 2000. Inventering av fiskfauna, bottenfauna och vattenbiotop-Söderåsen 2000.
- Länsstyrelsen Skåne, 2018. Utvidgning av och ändrade föreskrifter för naturreservatet Hallabäckens dalgång i bjuv och Svalövs kommuner.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Naturskyddsföreningen Skånes hemsida 2018-10-04;
https://skane.naturskyddsforeningen.se/hallabacken/?gclid=Cj0KCQjw9NbdBRCwARIsAPLsnFZQIEi HPxLM1TEvMfSdTzozh1ytFCg2QRO1U8o3qMcpZLrW0c0seYaAtTB EALw_wcB
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund SGU:s vägledning: <http://www.sgu.se/samhallsplanering/planering-och-markanvandning/grundvatten-i-planeringen/grundvattenberoende-ekosystem/>
- Skogsstyrelsen, *Signalarter - Indikatorer på skyddsvärd skog*. Skogsstyrelsen. 2000.
- Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningsmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.
4. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

Planförfattare: Kristian Nilsson

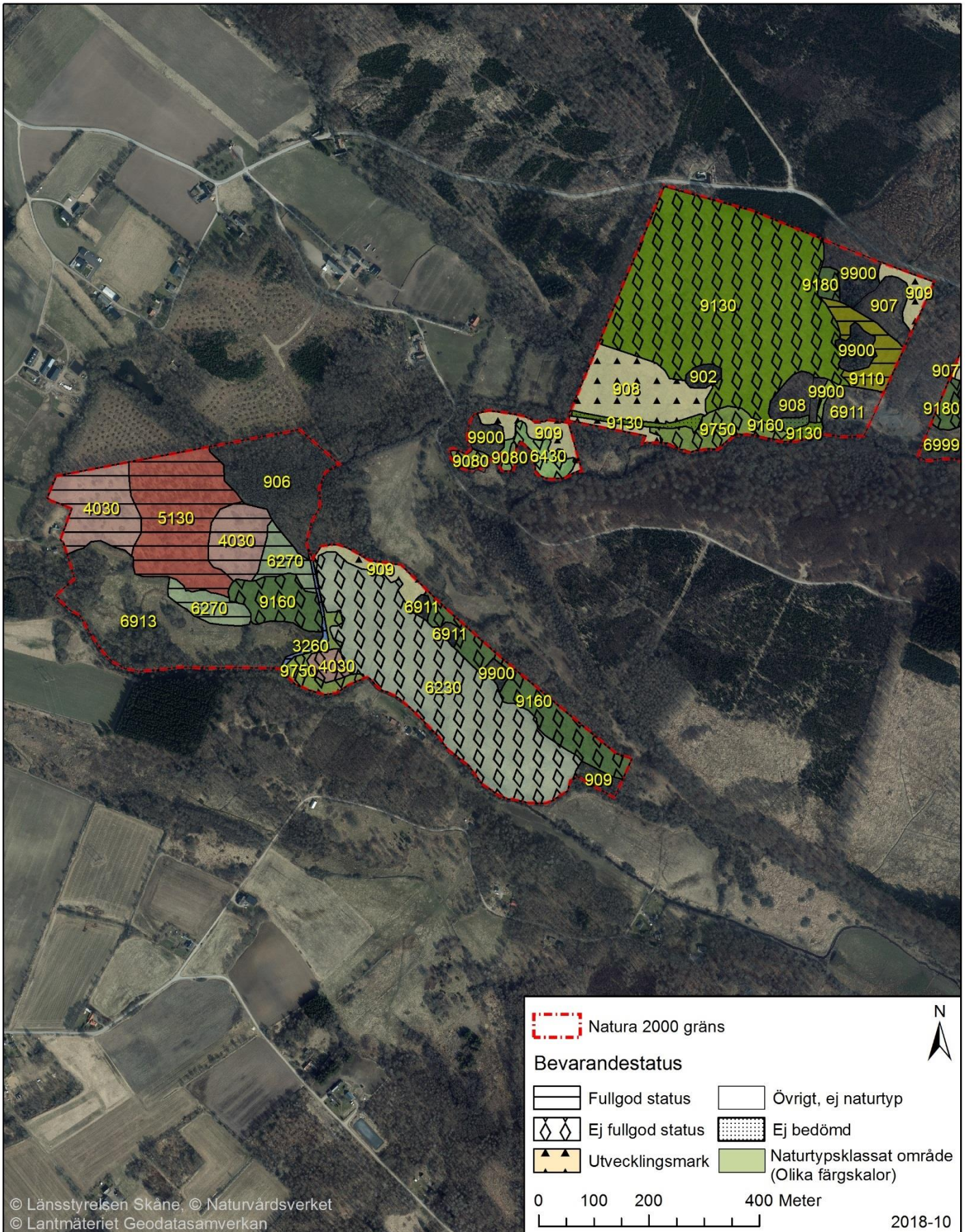
Senast reviderad 2018-10-09 av Marie Björkander

Natura 2000-området Hallabäckens dalgång, SE0430105 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 1 av 4

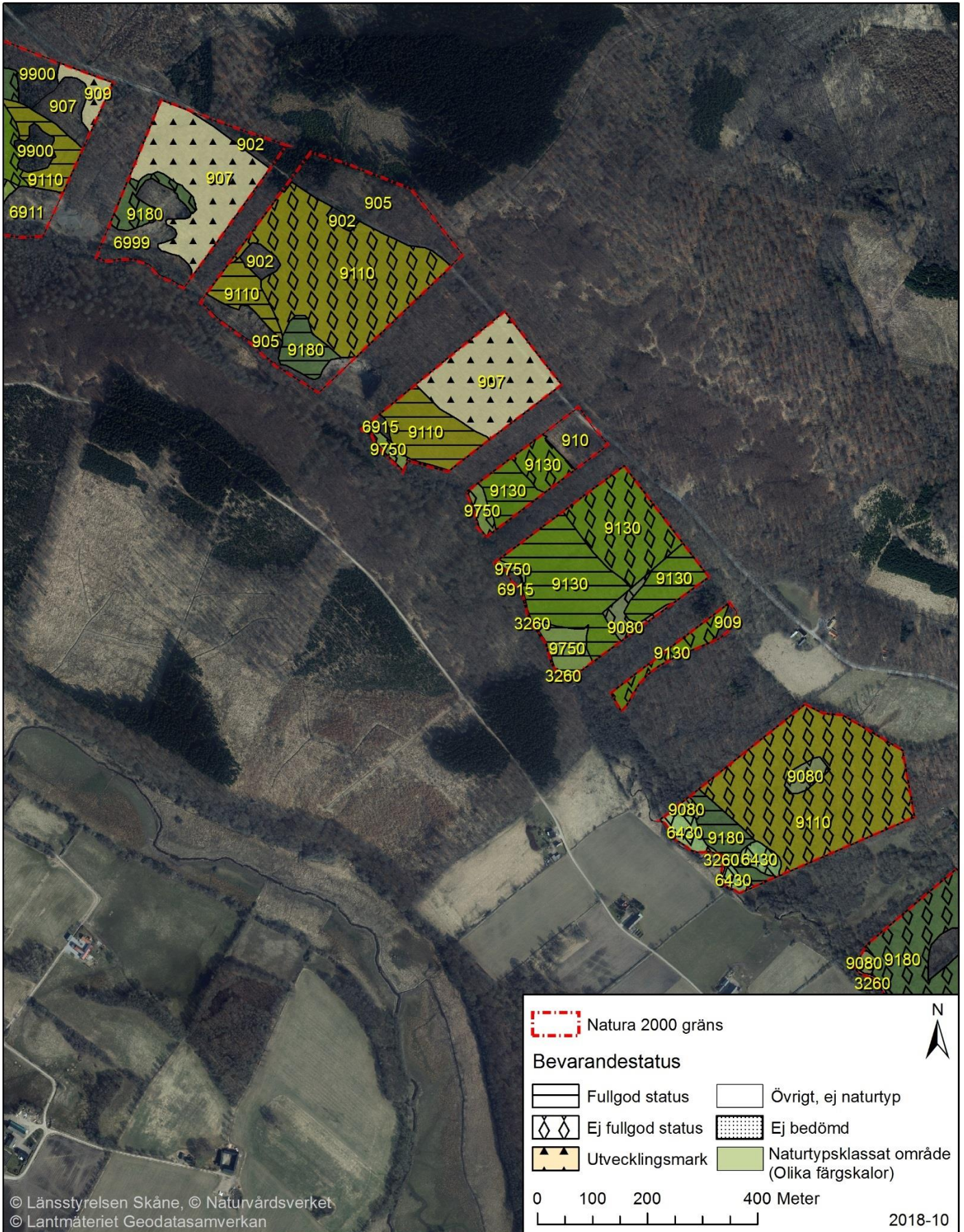

Natura 2000-området Hallabäckens dalgång, SE0430105 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 2 av 4

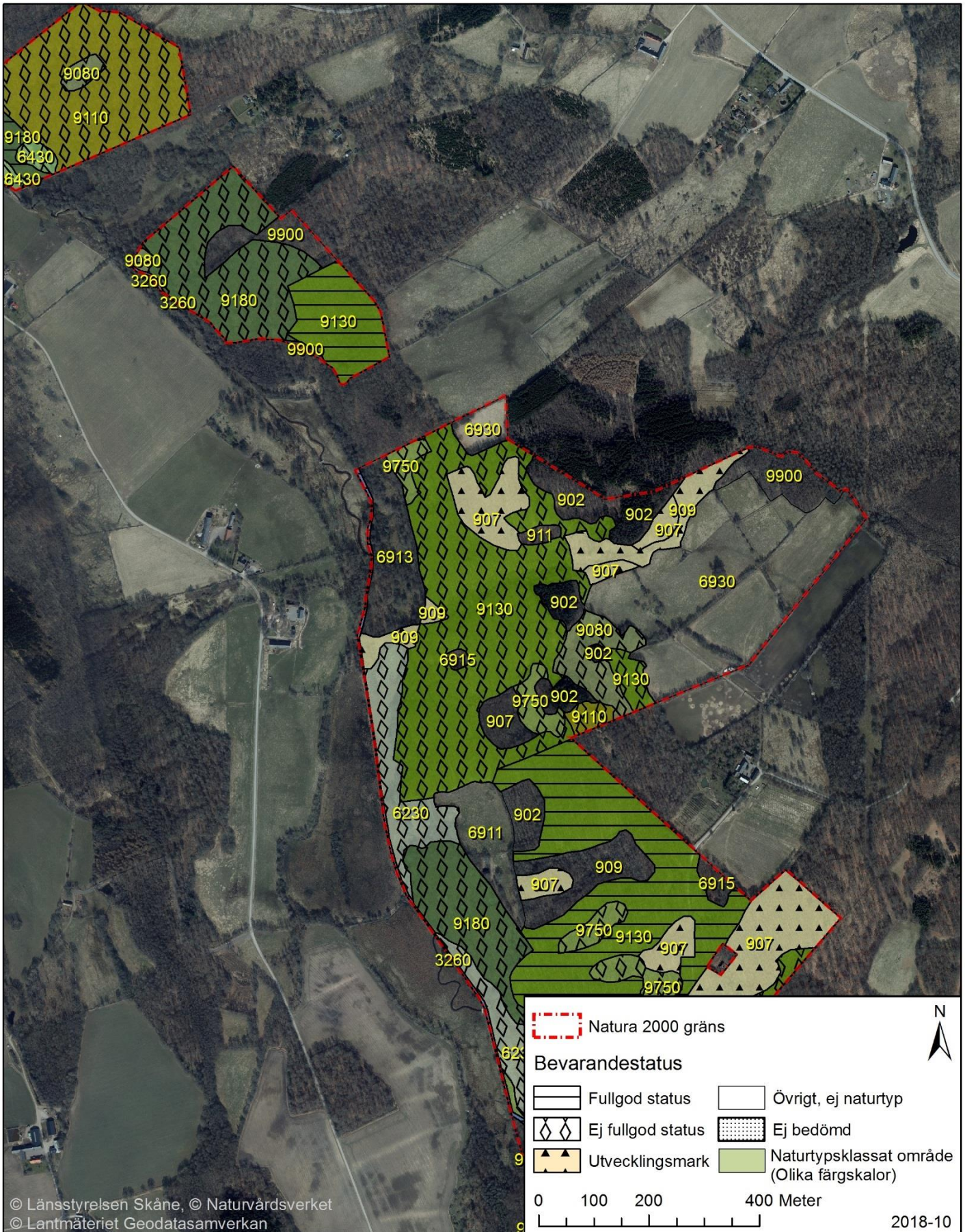

Natura 2000-området Hallabäckens dalgång, SE0430105 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 3 av 4

Natura 2000-området Hallabäckens dalgång, SE0430105 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Karta 4 av 4

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

- 3260 - Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor
- 4030 - Torra hedar (alla typer)
- 5130 - Enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker
- 6230 - *Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat
- 6270 - *Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)
- 6430 - Högörtängar (6430)
- 9080 - Lövsumpskog
- 9110 - Näringsfattig bokskog
- 9130 - Näringsrik bokskog
- 9160 - Näringsrik ek- eller ek-avenbokskog
- 9170 - Ek-avenbokskog av måratyp
- 9180 - Ädellövskog i branter
- 9750 - Svämlövskog
- 9760 - Svämädellövskog

Icke-naturtyper

- 6911 - Öppen kultiverad betesmark
- 6913 - Trädbärande kultiverad betesmark
- 6915 - Fuktäng
- 6930 - Åker
- 6999 - Exploaterad mark, ickenatura-naturtyp
- 902 - granskog (>70% gran)
- 905 - lövblandad barrskog (30-70% löv)
- 906 - triviallövskog (>70% triviallöv)
- 907 - ädellövskog (>70% löv och >50% ädellöv)
- 908 - triviallövskog med ädellövinslag (>70% löv och 20-50% ädellöv)
- 909 - lövsumpskog (lövskog på blöt mark)
- 910 - hygge
- 911 - impediment (ej produktiv skogsmark, men krontäckning >30%)
- 9900 - Ickenatura-skog

Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.

Diametergräns för grova träd per trädslag. Trädens diameter mäts vid brösthöjd.

Ek och bok	80 cm
Alm och ask	60 cm
Övriga ädellövträd	50 cm
Sälg	40 cm
Rönn	30 cm
Övriga triviala lövträd	50 cm
Tall och gran	70 cm

Ungefärlig nedre **åldersgräns för gamla träd per trädslag.** Med "gamla träd" avses biologiskt gamla träd med en annan epifytflora, insektsfauna, barkstruktur och/eller stamform som avviker från yngre vuxna träd. Trädens grovlek är inte alltid en säker indikator på ett trädets ålder, då träd i vissa miljöer kan vara senvuxna.

Triviallövträd	100 år
Gran	120 år
Tall	150 år
Ek	200 år
Bok	150 år
Övriga ädellövträd	150 år

Bedömning av den **totala mängden död ved** (stående + liggande).

Lite	< 5 m ³ /ha
Måttligt	5 – 15 m ³ /ha
Rikligt	15 – 40 m ³ /ha
Mycket rikligt	> 40 m ³ /ha

Bedömning av den **totala mängden gamla träd** och **totala mängden grova träd.**

Saknas	Inga grova/gamla träd upptäckta
Enstaka	< 2/ha
Tämligen allmän	2 – 10/ha
Allmänt - rikligt	> 10/ha

Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B1, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/ Annan fakta
Däggdjur	mård	<i>Martes martes</i>	F
	nordfladdermus	<i>Eptesicus nilssonii</i>	F
	större brunfladdermus	<i>Nyctalus noctula</i>	F
Fiskar	ål	<i>Anguilla anguilla</i>	CR
Fjärilar	almsnabbvinge	<i>Satyrrium w-album</i>	NT
	bredbrämad bastardsvärmare	<i>Zygaena lonicerae</i>	NT
	dubbelbandat ljusmott	<i>Pyrausta ostrinalis</i>	NT
	gulryggig fältmätare	<i>Ecliptopera capitata</i>	VU
	mindre bastardsvärmare	<i>Zygaena viciae</i>	NT
	mindre blåvinge	<i>Cupido minimus</i>	NT
	sexfläckig bastardsvärmare	<i>Zygaena filipendulae</i>	NT
	springkornsfältmätare	<i>Xanthorhoe biriviata</i>	NT
	violettkantad guldvinge	<i>Lycaena hippothoe</i>	NT
	ängsmetallvinge	<i>Adscita statices</i>	NT
Fåglar	duvhök	<i>Accipiter gentilis</i>	NT
	gulsparv	<i>Emberiza citrinella</i>	VU
	mindre hackspett	<i>Dendrocopos minor</i>	NT
Grod- och kräldjur	kopparödla	<i>Anguis fragilis</i>	F
	skogsödla	<i>Zootoca vivipara</i>	F
	vanlig groda	<i>Rana temporaria</i>	F
	vanlig padda	<i>Bufo bufo</i>	F
	vanlig snok	<i>Natrix natrix</i>	F
Kärlväxter	ask	<i>Fraxinus excelsior</i>	EN
	backtimjan	<i>Thymus serpyllum</i>	NT
	bergjohannesört	<i>Hypericum montanum</i>	NT
	blåsippa	<i>Hepatica nobilis</i>	F
	bokarv	<i>Stellaria neglecta</i>	NT
	desmeknopp	<i>Adoxa moschatellina</i>	NT
	grönvit nattviol	<i>Platanthera chlorantha</i>	F
	hedblomster	<i>Helichrysum arenarium</i>	VU
	jordtistel	<i>Cirsium acaule</i>	NT
	kustgentiana	<i>Gentianella campestris subsp. baltica</i>	EN
	kärrjohannesört	<i>Hypericum tetrapterum</i>	NT
	nästrot	<i>Neottia nidus-avis</i>	F
	revig blodrot	<i>Potentilla anglica</i>	VU
	Sankt Pers nycklar	<i>Orchis mascula</i>	F
	skogsalm	<i>Ulmus glabra</i>	CR
	skogsveronika	<i>Veronica montana</i>	VU

	smörbollar	<i>Trollius europaeus</i>	F
	vanlig backtimjan	<i>Thymus serpyllum subsp. serpyllum</i>	NT
	vitt rundbladsbjörnbär	<i>Rubus vestitus f. albiflorus</i>	NT
Lavar	bokkantlav	<i>Lecanora glabrata</i>	NT
	bokvårtlav	<i>Pyrenula nitida</i>	NT
	dvärgbägarlav	<i>Cladonia parasitica</i>	NT
	grynig filtlav	<i>Peltigera collina</i>	NT
	liten ädellav	<i>Megalaria laureri</i>	EN
	mjölig lundlav	<i>Bacidina delicata</i>	VU
	orange pudrad klotterlav	<i>Alyxoria ochrocheila</i>	NT
	rosa lundlav	<i>Bacidia rosella</i>	VU
	skånsk porina	<i>Pseudosagedia borrieri</i>	CR
	slät fjälllav	<i>Agonimia allobata</i>	NT
	stiftklotterlav	<i>Opegrapha vermicellifera</i>	NT
Mossor	dansk blåmossa	<i>Leucobryum juniperoideum</i>	NT
Skalbaggar	ekträdlöpare	<i>Rhagium sycophanta</i>	NT
	sexfläckig blomcock	<i>Anoplodera sexguttata</i>	NT
Sländor		<i>Agapetus fuscipes</i>	VU
Storsvampar	boknopping	<i>Entoloma placidum</i>	DD
	bokvaxskivling	<i>Hygrophorus mesotephrus</i>	NT
	cinnoberspindling	<i>Cortinarius cinnabarinus</i>	NT
	dadelvaxskivling	<i>Hygrocybe spadicea</i>	VU
	dystersopp	<i>Porphyrellus porphyrosporus</i>	NT
	grå kantarell	<i>Craterellus cinereus</i>	NT
	honungskremla	<i>Russula melliolens</i>	VU
	kastanjesopp	<i>Gyroporus castaneus</i>	NT
	korallkremla	<i>Russula emeticicolor</i>	VU
	lila vaxskivling	<i>Cuphophyllus flavipes</i>	NT
	lutvaxskivling	<i>Neohygrocybe nitrata</i>	NT
	praktvaxskivling	<i>Hygrocybe splendidissima</i>	NT
	rodnande lutvaxskivling	<i>Neohygrocybe ingrata</i>	VU
	rödbandsrisk	<i>Lactarius rubrocinctus</i>	NT
	rödbrun bokvaxskivling	<i>Hygrophorus unicolor</i>	NT
	skillerticka	<i>Inonotus cuticularis</i>	VU
	svartnande kantarell	<i>Craterellus melanoxeros</i>	NT
Tvåvingar	boktigerfluga	<i>Temnostoma meridionale</i>	NT

Bevarandeplanen för Hallabäckens dalgång

Syftet med Natura 2000-området Hallabäckens dalgång i Bjuv och Svalöv kommuner är att bevara den vattendraget, fäladsmarken och de gamla grova träden, de senvuxna träden samt den döda veden och detta finns i naturtyperna; vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor (3260), torra hedar (4030), enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker (5130), lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080), bokskog av fryle-typ (9110), bokskog av *Asperulo-Fagentum*-typ (9130), ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160), lind-lönnskogar i sluttningar och raviner (9180), alluviala lövskogar med *Alnus glutinosa* eller *Fraxinus excelsior* (91E0, 9750) och i ek-alm-ask-blandskog längs vattendrag (91F0).

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane